

ଧାରାବହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ବୁଦ୍ଧିମୂଳିକା

ସହକାତ ପ୍ରବୃତ୍ତି ।
ଜର୍ଷାନ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି
କଦମ୍ବ ଦୁଷ୍ଟିଲାଭ
କରିପାରେ ନାହିଁ ।
କି ପାରିବନ୍ତି ମଧ୍ୟ
। ଜୁଲମ ହିଁ ଅଗ୍ରିର
ଧର୍ମ । ଆଉ ସେହି
ପ୍ରଜ୍ଞଳିତ ଅଗ୍ନି
ଉପରେ ପୂନଃ
ପୂନଃ ଶୁଷ୍କ ଉତ୍ତନ
ସ । ଯ । ଗ
କରାଯାଏ ତେବେ
ତାହା ଅଧୁକରୁ
ଅ ଧ୍ୟ କ ତ ର
ପାଇଥିଲେ ।

ଏମିତି ବେଶଭୂଷା ଦେଖୁ ଆବୋ ଭୟଭାବ
ହେବେନି । ମୋତେ ସାମନା କରି ଅସତ୍ତଳନା
କରିବେ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଦଶଗ୍ରୀବ ରୂପରେ ମୁଁ ତ
ଅନେକଙ୍କୁ ନିହତ କରିଥିଲି । ନିଜର ପରାକ୍ରମ
ଦେଖାଇବାକୁ ସମ୍ମନ ହୋଇଥିଲି ।

ଅବତାରୀ ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀରାମ ଧରାପୁଷ୍ଟରେ
ମନୁଷ୍ୟଜନ୍ମ ନେଇ ନିଜର ଲୀଳା
କରୁଥିବାବେଳେ ମୋତେ ମାରିବାକୁ ସୁଯୋଗ
ପାଇଥିଲେ । ମୁଁ ବିଂଶବାହୁ ହୁଏ କି, ଦଶଶିର
କିମ୍ବା ଦଶଗ୍ରୀବ ହୁଏ, ପ୍ରଭୁ ତ ଜାଣିଥିଲେ ରାବଣ
କ'ଣ ? କାହିଁକି ରାବଣର ଜନ୍ମ ? ସ୍ଵଯଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ
ଅବତାର ହୋଇ ବି ଦଶ ଦଶଟି ମୁଣ୍ଡରେ ଅସତ୍ତଳନା
କରି ମୋତେ ନିଧନ କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।
ଶେଷର ତାଙ୍କୁ ମୋ ନାଭିମଣ୍ଡଳରେ ଦ୍ରବ୍ୟ

ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ।
ଶର୍ଣ୍ଣନ୍ଦିତ ବ୍ୟକ୍ତିର
ହୃଦୟତ ଠିକ୍ ସେହିପରି । ଯେତେ ଦୟାଭୂତ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ମାତ୍ରେ ତାର
ଆକାଂକ୍ଷା କମେନି ବରଂ ବଢ଼ିଗଲେ ।

ପ୍ରେୟାଙ୍କ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ହେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରାଵାମ,
ଏବେ ମୋର ଅନ୍ତିମ କଣ ଉପର୍ମୁତ । ତେବେ
ଏତିକି କହିବି ମୋର ଦଶ ଶିର । ବିଶବାହୁ
କାଳ କାଳକୁ ଜଗତବାସୀଙ୍କ ପାଖରେ ସ୍ଥରଣୀୟ
ହୋଇ ରହିବ । ମୋ ଅତେ ଆଗାମୀ ମୁଗରେ

ମୁଁ ରାବଣ, ମୋତେ ସିଏ ଯାହା କହୁନା
କାହିଁକି ମୁଁ ମୋ ନିକଷ୍ଟ ନିଷ୍ଠିରେ ଅଟଳେ । କୃତ୍ରିମ
ସଂକଳନ ଖଣ୍ଡ ମୋର ଦଶମୁଣ୍ଡ, କୋଡ଼ିଏ ହାତ
ହୋଇଗଲା ପରେ ଅନେକଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଁ
ଦଶଶିର, ବିଂଶବାହୁ ନାମରେ ପରିଚିତ

ମୋତେ ଯଦି କେହି ଚିତ୍ରପାଇଁ ଭାବେ କାନ୍ଦୁରେ
ଝୁଲୁଇ ରଖିବାକୁ ଛହିବି, ସେ ନିଷ୍ଠିତ ମୋର
ଏହି ଦଶଶିର, ବିଂଶବାହୁ କୁପଳ ହିଁ ଅସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟକାର
ଦେବ । କାରଣ ରାବଣର ଜନ୍ମ ସାଧାରଣ ନ
ଥୁଲା ସେ ଥିଲା ଅସାଧାରଣ, ଅନନ୍ୟ ।

ହୋଇଗଲି । କେହିକେହି ମୋତେ ଦଶଗ୍ରୀବ
॥ ସତର ॥

ବୋଲି ତାକିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମୋର କିନ୍ତୁ
ସେଥିପାଇଁ ଦୂଃଖ ନଥିଲା । ବରଂ ଅହଂକାର
ଜାଗୁଥିଲା ମନରେ । ଭାବୁଥିଲି ଯାହା
ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି କରି ପାରି ନଥିଲେ ମୁଁ ତାହାହିଁ
କରି ଦେଖାଇ ଦେଇଛି । ଜଗତ ଜାଣୁ ରାବଣ
କେତେ ନାମରେ ନାମିତ । ଏତକ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ
ଦ୍ଵିଧା ନାହିଁ । ମୋ ଅତେ କେହି ଯଦି ଏମିତି
ଦଶଶିର, ବିଂଶବାହୁକୁ ନିଜ ଶରୀର ସହ ସଂଲଗ୍ନ
କରି ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରେ ତେବେ ନିଷିଦ୍ଧ ସେବିନ
ମୋତେ ହେଁ ସେ ସ୍ଵରଣ କରିବ । କାରଣ ଏମିତି
ଉପଙ୍କର ଚେହେରା କେହି କେବେ ଜାଣିଶୁଣି
ଛହଁବ ନାହିଁ । ମୁଁ ସିନା ନିଜକୁ ଅସାମାନ୍ୟ
ଅସାଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଏମିତି ସବୁ ପଦକ୍ଷେପ
ହୋଇଥିଲି । ହେଠେ କେବେ ଏମିତିରେ ତାହାର
ଦେବୀ ମନୋଦରାଙ୍କ ସହ ମୋ ସଂଘାର
ରଥର ରକ ବେଶ ସ୍ଵରୂପୁରରେ ଗଡ଼ି ଛିନ୍ଥିଲା
। ପରୁ ମନୋଦରୀ ବ୍ୟତୀତ ମୋର ଥିଲେ ଆଉ
ଦୁଇଜଣ ସାନଭାଇ କୁମରକର୍ତ୍ତା ଆଉ ବିଭାଷଣ ।
ଏକମାତ୍ର ଭଗ୍ନ ସୂର୍ଯ୍ୟଶାଖା । ସମସ୍ତେ ହଁ ମୋତେ
ପ୍ରାଣଧୂକ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ହେଲେ ମନୋଦରୀ
ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ କିଛିଟା ଭିନ୍ନ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ତାକୁ
ପାଇଲା ପରେ ମୋ ଜୀବନର ଗତିପଥ କିଛିଟା
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ସେ କେବଳ
ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ନ ଥିଲା । ଥିଲା ଏକ ବିମୁଗ୍ନ ପ୍ରେମିକା
। ମୋ ରାକ୍ଷସ ପ୍ରକୃତିରେ ସେ ହଁ ଭରି ଦେଇଥିଲା
ପ୍ରେମର ଫଳଗ୍ରୁ । ତାରି ଠାରୁ ମୁଁ ଜାଣିଲି, ପ୍ରେମ
ଏବଂ ସନ୍ଦରବ ଅନ୍ତର୍ଭୟ ଏବଂ ବିଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭୟ

ନେଇଥିଲା । ହେଲେ ଜଣେ ସୁମ୍ମ ମସ୍ତକରେ କ'ଣ
କେବେ ଏମିତି ଛାହଁପାରେ । ମୁଁ ତ ସବୁବେଳେ
ସେଇ ରୂପକାନ୍ତିକୁ ନେଇ ରହୁନଥିଲି । ଆବଶ୍ୟକ
ପଡ଼ିଲେ ମୋତେ ଦଶଶିର ବିଂଶବାହୁ ରୂପ
ଧରିବାକୁ ପୁରୁଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଗାମିଙ୍କ ସହ ଅଞ୍ଚିମ
ୟୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ମୋତେ ସେହି ଦେଶ ଧରିବାକୁ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଯଦିଓ ଜାଣିଥିଲି ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଗାମି ମୋର

ଏକ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଷ୍ଠ, ଏକ ନାହୁଡ଼ା ଅନୁଭବ
। ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସାକ୍ଷାତ ଥିଲା ଆକଷିକ,
ଆଉ ପ୍ରେମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଆକଷିକ । ମୁଁ
ସେଦିନ ଅନୁଭବ କରିଥିଲି ପ୍ରେମ ହେଉଛି
ହୃଦୟର ଏକପ୍ରକାର ଆକୁଳ ପ୍ରାର୍ଥନା । ପ୍ରେମକୁ
କେବଳ ଭୋକ ଅର୍ଥରେ ନେଲେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ
ଶରୀକ ସୁଖ ହୋଇପାରେ । ମାତ୍ର ତାହା ଶାଶ୍ଵତ

© 2024 All rights reserved. This material may not be reproduced without the express written consent of the author.

A portrait photograph of a woman with dark hair, wearing a yellow sari with a black blouse featuring gold embroidery. She has a red bindi on her forehead and is looking directly at the camera. The background is indoors, showing wooden paneling and some furniture.

ଡ.ସିନ୍ଧୁ ଦେନ୍

ସୁଖ ନୁହେଁ । ପ୍ରାତି ଓ ପ୍ରଶନ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ
ଶାରୀରିକ ସମ୍ପର୍କ ନିଷିଦ୍ଧ ରହିବ । ତାର
ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ଦେହକୁ ଆୟୁଧ କରି
କାମପିପାସାକୁ ଚରିତାର୍ଥ କରାଯିବ । ତେଣୁ
ସର୍ବଦିହୀନ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଅନାବିଳ ପ୍ରେମ ହେଁ
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରେମର ପରିଣୟକ । ପ୍ରେମକୁ ପୂଜା
କରାଯାଇପାରେ । ଆରାଧନା ମଧ୍ୟ
କରାଯାଇପାରେ । ବିନା ତ୍ୟାଗ ଓ
ତିତିକ୍ଷାରେ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରେମର ପରମାୟ
ଶକ୍ତିଶୂନ୍ୟ । ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ଆମ୍ବଦହନ
ନାହିଁ । ସେ ପ୍ରେମରେ ଜୀବାର କିଛି ମାନେ
ନାହିଁ । ପ୍ରେମ ହେଁ ଜୀବନର ଚରମ ଅନୁଭୂତି
। କେହି ହୃଦୟବାନ୍ ନହେଲେ ପ୍ରେମକୁ
ଆମ୍ବସ୍ତ କରିପାରେନି । ପ୍ରେମରେ ମୁକ୍ତ ଅଛି,
ପରିତ୍ରାଣ ରହିଛି । କେତେବେଳେ ଏହା
ପ୍ରତୀକ୍ଷା କେତେବେଳେ ପୁଣି ମିଳନ,
ବିରହ । କେତେବେଳେ ମହିମାମଯ ଶୂନ୍ୟତା
ତ କେବେ ଦିବ୍ୟ ହାହାକାର । ପ୍ରେମ ପୁଣି
ପାଷାଣ ଦେହରେ ସ୍ଥାପନ କରିପାରେ
ହୃଦୟ ।

ମନୋଦରାଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ କି ଅର୍ଥରେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବି ତାର ଭାଷା ମୋ ନିକଟରେ
ନାହିଁ । ତା ପ୍ରେମରେ ଥଳା ଏକାଧାରରେ
ତ୍ୟାଗ, ଉଚ୍ଛି, ସ୍ଵେଚ୍ଛ, ଶକ୍ତି, ମମତା ।
ମୋତେ ସର୍ବପଥକୁ ଆଶିବା ପାଇଁ ଜଣେ
ଶୁଭାକାଂକ୍ଷା ଭାବେ ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି ।
(କ୍ରମଶଃ)

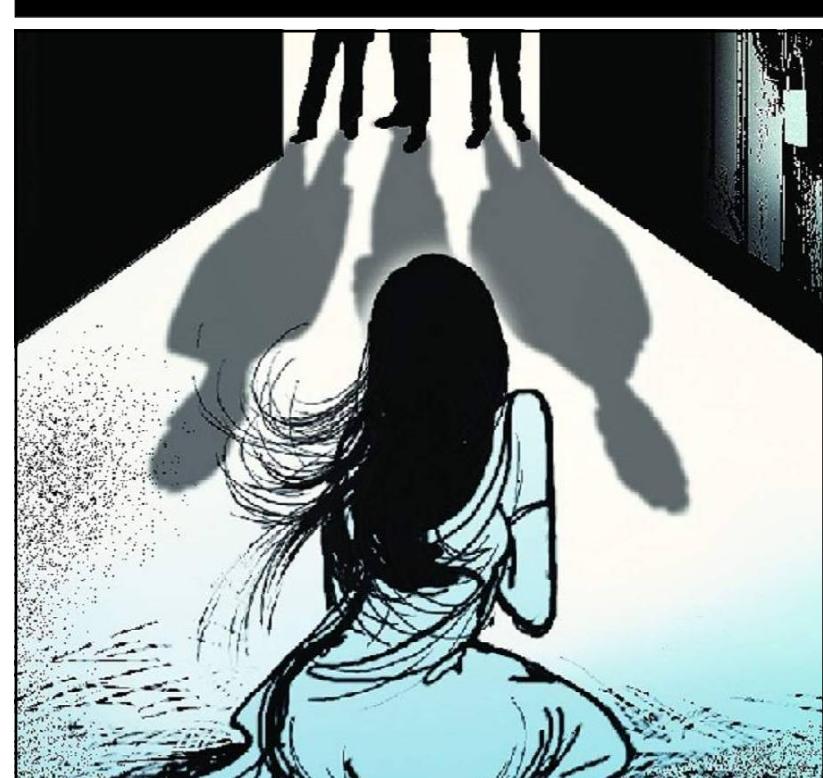
ବାରବାଟୀ, ବାଲେଶ୍ୱର
(ମୋ)୯୩୩୭୪୮୦୦୪୫

+ବାରବାଟୀ, ବାଲେଶ୍ୱର
(ମୋ) ୫୩୩୭୯୮୮୦୦୫୫

© 2019 Pearson Education, Inc.

ଆଜିର ରାଶି ବ୍ୟୁତ ନିଷ୍ପତ୍ତି

ଦିପ୍ତିମୟୀ ନାୟକ

ରହିଥିବ ଯାହାପଙ୍କରେ ତା ସହ ଏମିତି
ଘଟିଥିବ । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟେ
କଥା ଯଦି ଗୋଟେ ହାତରେ ତାଳି ବାଜେନି
ତାହେଲେ କାହିଁକି ଅନ୍ୟ ହାତର ତାଳିକୁ
ଅନୁଆନ କରି କହୁନାହାନ୍ତି ବରଂ ସେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଦେଖୁବା ଦରକାର ଦୁଇହାତରେ
କେମିତି ତାଳି ବାଜେ । କେଉଁ ନାରୀ
ତାହେଁନି ତାର ସତୀତ୍ ଆଉ କେହି ନଷ୍ଟ କରୁ
କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ କେହି ତାର ସତୀତକୁ
ନଷ୍ଟ କରନ୍ତି ସେହି ରାକ୍ଷସ ମାନେ କେମିତି
ଉଳ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଦୋଷ

କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିହାତି ଦଣ୍ଡ ମିଳିବା
ଦରକାର ଏବଂ ଯେଉଁ ନାରୀ ବଳାକ୍ଷାର
ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି ତାଳୁ ଶାନ୍ତିରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ
ଦେବା ଦରକାର । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ
ସମ୍ବର୍ଧ ଭାବରେ ନାରାକୁ ବଳାକ୍ଷାର କରି
ମାରିଦେଉଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜନ
କଠୋରବୁ କଠୋର ହେବା ଦରକାର ।
ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଶାନ୍ତି ପରେ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ
ଦିଆଯିବା ଦରକାର ।

ଅନେକ ସମୟରେ ଆପଣ ଦେଖୁଥିବେ
ଯେଉଁ ମହିଳା ଜଣଙ୍କ ବଳାକ୍ଷାର ଶିକାର

ଠାର ଦେଲେ କୁହକୁ ଦେଖ ଏ ହିଅ
ବଳାକ୍ଷାରର ଶିକାର ହୋଇଥିଲା ଆହାପ ଯାକୁ
ଆଉ କିଏ ବାହା ହେବ ଯା ଜୀବନ ବର୍ଷାଦ
ହେଲଗଲା କାରଁ ଏକଥା କେହି କୁହକ୍ତିନି
ଦେଖ ଏ ଦୋଷୀ ଏ ଗୋଟେ ଝିଅର ଜୀବନ
ବର୍ଷାଦ କରିଥିଲା । ଯାକୁ କଠୋର ଦଣ୍ଡ
ମିଳିବା ଦରକାର । ଆଜିକାଲି ଅପରାଧୀଙ୍କ
ପାଖରେ ଯଦି ପୁଲା ପୁଲା ଚଙ୍ଗା ରହୁଛି
ତେବେ ଆଇନ ବି ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ
ରହୁଛି । ଆଉ ଯେଉଁମାନେ ନୟା
ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
ଅନ୍ୟାୟ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ରାତା ରାତି ଦୋଷୀ
ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହୁଏ ଆଉ ଏମିତି ଅପରାଧୁକ
ମାମଳା ସବୁ ଗୋଟେ ପରେ ଗୋଟେ ମୃଥା
ଥିଲାଏବେ କେମେ ବେ ।

ପାଇଲଗରେ ଲେଖା ହୁଏ ।
ଯଦି ବାପ୍ତିବତାକୁ ଅନୁଧାନ କରିବା
ଚେବେ ସବୁ ପୂରୁଷ ସମାନ ନୁହୁଣ୍ଡି କି ସବୁ
ନାରୀ ସମାନ ନୁହୁଣ୍ଡି କିନ୍ତୁ ଏଣା ସତ ରାବଣ
ରୂପକ ମଣିଷ ଆଜିବି ଅଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ
ପ୍ରତି ମୁହଁର୍ବରେ ନିରୀହ ଜୀବନକୁ ନଷ୍ଟ
କରିବାପାଇଁ ତାହିଁ ରହିଛନ୍ତି । ଟିଆମାନେ ମଧ୍ୟ
ସବୁବେଳେ ସତର୍କ ରହିଛନ୍ତି । ଆୟୁରକ୍ଷା
କୌଶଳ ଶିଶ୍ୟମାଆଶ୍ରୁ ନଚେତ ଏଭଳି ରାବଣ
ରୂପକ ମଣିଷ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା
ଆଶା ଛାପିଦିଅଛୁ । ଆଉ ଯଦି ଏମାନଙ୍କ
କବଳରୁ ମୁଢ଼ ହେବାକୁ ତାହୁଣ୍ଡିତ ଚେବେ
ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସବୁ ନିଜ ପାଖେ ପାଖେ
ଲଙ୍କା ଗୁଣ୍ଠ ପ୍ୟାକେଟ ରଖୁଥାନ୍ତୁ । ଯେଉଁଠି
ନିଜକୁ ଅସୁରକ୍ଷିତ ମନେ କରିବେ ସେଇଠି
ଲଙ୍କା ଗୁଣ୍ଠ ଦେହ ଅପରାଧୀଙ୍କ ମୁହିକୁ ଫିଙ୍ଗି
ନିଜ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଟିକ୍କାର କରି ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ
ସହସ୍ରୋଗ ଲୋଡ଼ୁ କିନ୍ତୁ ମନେ ରଖନ୍ତୁ
ଆଜିର ରାବଣ ସେ ରାବଣ ନୁହେଁ ।
ସେତେବେଳର ରାବଣ ସାତାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ନଥୁଲା
ନିଜ ଆଜିର ରାବଣ ଲାମକା ଲାମକାରେ

ଅନ୍ଧାରା ପାଇଁ ଜୀବନକୁ ଯଦୀଏ
କରୁଛି ।

ପତିଙ୍କଠାରୁ କଣ୍ୟପ କିପରି ଓ କେଉଁଠାରେ ଜନ୍ମ ହେଲେ ? ?

+ବାଲିଙ୍ଗର, କାନ୍ପୁର, ବଡ଼ୟା, କଟକ

